

er glad ved, at det ærede Medlem har faaet denne Glæde, og jeg er glad ved, at jeg kunde gøre Landstinget denne Indrømmelse, som Landstinget satte Pris paa. Men nogen revolutionær Forandring er det ikke. Thi det er en given Sag, at saaledes var Forholdet ogsaa efter Folketingets Affattelse; hvad der ikke er gjort særlige Undtagelser for, behandles efter de almindelige bestaaende Regler. Men naar man ønskede det udtrykkeligt udtalt i Loven, har jeg gerne medvirket til, at det kom til at staa der, og derfor staar det saadan, som det ærede Medlem nu er saa glad over.

Saa er der den Ændring i § 15, der gaar ud paa, at det der omtalte Mærke skal være indpresset i Beholderne, altsaa i Blikdaaserne. Det er noget, som udmærket kan staa i Loven, saaledes som det nu gør. Men det er uforment, som jeg sagde i Landstinget, for det er noget, Landbrugsministeriet i sin Bekendtgørelse vilde fastslaa; det var man betænkt paa. Men nu har man ønsket, det skulde staa i Loven, og det staar ogsaa rigtig godt i den, og er der nogen, der er glad over den Indrømmelse, og det er der, er det mig en Tilfredsstillelse at kunne berede dem denne Glæde.

Den ærede Ordfører var mest betænkelig ved Ændringen til § 27, hvorved man er gaaet bort fra den Affattelse, Regeringsforslaget og Folketingets Vedtagelse havde, at det skulde være til Afsenderen, Tilbagesendelsen skulde foregaa under Landbrugsministeriets Kontrol. Nu er det blevet ændret derhen, at det i det hele taget kan udføres under fornøden Kontrol. Der er imidlertid ingen Grund til Ængstelse her. Der er netop taget det Forbehold, at det skal være under fornøden Kontrol, Genudførelsen finder Sted, og saa bliver det Landbrugsministerens Sag i hvert enkelt Tilfælde at skønne over, om det er fornødent at paabyde, at det sendes tilbage til Afsenderen, eller om det kan gives frit til almindelig Udførsel under den fornødne Kontrol, der i saa Henseende maa iagttages og respekteres. Det kan være ganske i sin Orden, naar den ærede Ordfører gør opmærksom paa, at der er Anledning til at være forsigtig, iagttagende, skarpt kontrollerende; men jeg forsikrer den ærede Ordfører om, at derpaa skal det ikke skorte, der skal blive iagttaget den Forsigtighed, den Strengheid i Kontrollen, som er fornøden af Hensyn til det, der nødvendigvis gør Kontrollen.

Ja, dertil skal jeg indskrænke mig.

Jeg glæder mig over, at Forslaget er naaet saa vidt, og at Udvalget enstemmigt har vedtaget det i dette høje Ting. Dermed tør jeg saa vente, at Sagen snart kan gaa til Kongens Stadfæstelse. Det er mig en Tilfredsstillelse at være naaet saa vidt, selv om det tidt har voldt et vist Besvær at faa Sagen ført frem.

Ordføreren (C. Sørensen): Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for hans velvillige Svar paa Henstillingen til ham angaaende Ændringen i § 27.

Jeg vil selvfølgelig ikke strides med den højtærede Landbrugsminister om, hvilket Udtryk der er det rigtigste, „disses“ eller „dens“. Jeg er enig med ham i, at for saa vidt som „dennes“ — det kan vel siges — peger tilbage paa Landbrugsministerens Sundhedstilstand, er det ikke saa heldigt at have „dennes“. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at der tales ikke alene om „Varen“, men om „Varer“, derfor forekommer det mig, at Folketingets Affattelse — da vi nu strides om Udtrykkene — var bedre end den, som blev foreslaet og vedtaget af Landstinget.

Johan Knudsen: I mit Ønske om Bestemmelsen med Hensyn til fremmed Mælk laa der ikke nogen Attraa efter at faa en skjult Protektionisme. Jeg har gentagende gjort gældende, at jeg ikke ønskede, at Mælken her i København blev fordyret, men at jeg kun ønskede, at udenlandsk Mælk blev stillet paa lige Fod med de andre fremmede Landbrugsprodukter.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Mine Bemærkninger angaaende den skjulte Tendens i Retning af Protektionisme gælde ikke det ærede Medlem. Min Bemærkning refererede til Landstingets Forhandling, og i den Forbindelse, hvori jeg brugte Udtrykket „skjult Protektionisme“, tror jeg nok, min Bemærkning har sin fulde Rigtighed.

Den ærede Ordfører mener, at der endnu er noget forkert i § 23. Nu kunne vi ikke faa det rettet, hvis det er saa. Men jeg tror ikke, det er det. Maa jeg oplæse første Stykke for det høje Ting, man har det sikkert ikke present: „Landbrugsministeren bemyndiges til at forbyde Indførsel her til Landet eller at paabyde Undersøgelse af de i Afsnit II omhandlede Varer, saafremt Udførselsbestemmelserne i det Land, hvorfra Varen kommer, efter Landbrugsministerens Skøn ikke give fornøden Garanti med Hensyn til dens“ —